

Hout uitzoeken voor nieuwe mijnevegers Door Herman te Pas.

In het jaar 1966 stond er een trip gepland, een zogenaamde zomerreis naar de Scandinavische landen en ik was geplaatst aan boord van de Hr. Ms. Beemster.

Er waren toen al plannen om nieuwe mijnevegers te gaan bouwen en uiteraard moest deze ook zo veel mogelijk niet-magnetisch zijn en er werd dus traditioneel gekozen voor hout. Het zal een zeer belangrijke factor geweest zijn dat er op houten boten altijd een bemanning van staal geplaatst was (roestvrij staal is niet magnetisch).

Een paar weken voor dat wij uit Den Helder vertrokken kreeg ik een brief van het ministerie in Den Haag om eens in Noorwegen rond te kijken naar geschikt hout voor de te bouwen mijnevegers. Natuurlijk zaten daar eisen bij waaraan het moest voldoen, bijvoorbeeld het moest blijven drijven en mocht niet magnetisch zijn.

Aangekomen in Noorwegen ben ik op onderzoek uitgegaan om het geschikte hout te vinden en daar zaten soms best gevaarlijke momenten bij waarbij mijn zeebenen goed van pas kwamen. Omdat ik als machinist helemaal geen verstand van hout heb, heb ik Den Haag gevraagd om er een kaju naar toe te sturen. Het heeft nog vele jaren geduurd voordat men een keuze had gemaakt. Pas in 1983 werd er geen mijneveger maar de eerste mijnenjager in dienst gesteld en

dat was de Alkmaarklasse en deze was niet van hout, maar van plastic en dus ook niet magnetisch. Er was toen geen spijker meer aan boord te vinden. Het lijkt een sterk verhaal maar degene met de zeebenen op het vlot ben ik toch echt zelf en het was in Noorwegen.